

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka.122/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 lutego 2022r.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Prokurator zarzucił wyrokowi: „- obrazę prawa karnego materialnego w postaci art. 25 §1 kk poprzez przyjęcie , że oskarżony zadając pokrzywdzonemu cios nożem działał w obronie koniecznej odpierając bezpośredni i bezprawny zamach na swoje życie i zdrowie a zastosowany przez oskarżonego środek obronny w postaci</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

noża jak i intensywność jego użycia nie dały podstaw do przyjęcia aby doszło do przekroczenia granic obrony koniecznej, czego konsekwencją było uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu;

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść , polegający na bezpodstawnym uznaniu , że oskarżony zadając uderzenia i szarpiąc się z pokrzywdzonym jedynie się bronił a w chwili zadania ciosu pokrzywdzonemu miał prawo obawiać się , że pokrzywdzony ponowi atak , w którym zagrożone będzie życie lub zdrowie oskarżonego;

- obrazę przepisów prawa karnego procesowego postaci art. 7 kpk poprzez brak wszechstronnego rozważenia

zebranego materiału dowodowego w oparciu o zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego i dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, że oskarżony w trakcie zdarzenia był osobą wyłącznie odbierającą uderzenia od pokrzywdzonego oraz, że opisany w zeznaniach M. L. (1) opis zadania ciosu oraz ucieczka oskarżonego z miejsca zdarzenia bezpośrednio po zadaniu ciosu świadczą, że działanie oskarżonego miało walor typowo obronny w sytuacji gdy prawidłowa i kompleksowa ocena dowodów wskazywała, że oskarżony zadawał pokrzywdzonemu uderzenia w podobnej ilości i z podobną siłą, sposób zadania ciosu nożem pokrzywdzonemu odbiegał od opisu M. L. (1) a ucieczka z miejsca zdarzenia była wynikiem strachu przed odwetem osób towarzyszących

	<p>pokrzywdzonemu za spowodowanie u niego obrażeń ciała i chęcią uniknięcia odpowiedzialności karnej.”</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Rację ma skarżący podnosząc, że ocena niektórych dowodów dokonana przez sąd rozstrzygający budzi wątpliwości.</p> <p>Pierwszym z nich są wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie. Tłumaczenie oskarżonego, iż dopiero przed sądem postanowił "wszystko opowiedzieć ", bo przemyślał "bardzo wiele rzeczy " jest, w ocenie Sądu Apelacyjnego, nieprzekonywujące. Analiza wyjaśnień G. A. złożonych na rozprawie 18 listopada 2020r. prowadzi do wniosku, iż w znacznej części zostały one "dopasowane " do linii obrony oskarżonego i starają się uwzględnić te</p>				

zeznania świadków, które mogą być dla niego korzystne. Jednocześnie oskarżony unikał, mimo deklaracji odpowiadania na pytania sądu, wyjaśnienia kilku istotnych elementów zdarzenia. W szczególności nie wyjaśnił jaki rodzaj noża miał ze sobą. Sąd Okręgowy przyjął, że był to scyzoryk, ale takie ustalenie nie wynika z oświadczenia oskarżonego /vide k.486 odw. /. Jeżeli oskarżony miał nóż typu kuchennego, to nie wyjaśnił po co nosił go w kieszeni spodni, przecież taki nóż utrudnia poruszanie się. Natomiast, jeżeli to był klasyczny scyzoryk, to oskarżony nie wskazał kiedy miał czas go wyjąć z kieszeni spodni i otworzyć jego ostrze skoro, jak twierdził, był atakowany przez " pokrzywdzonego i jeszcze jakieś dwie osoby", a jednocześnie dziewczyna trzymała go za koszulę. Zresztą ten fragment wyjaśnień oskarżonego jest sprzeczny z zeznaniami innych świadków, które sąd

I instancji ocenił jako wiarygodne / o czym niżej /. A zatem ocena, iż wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie są wiarygodne, zdaniem Sądu Odwoławczego, jest dowolna i nie korzysta z ochrony art. 7 kpk.

Sąd Okręgowy uznał, że jednym z najistotniejszych dowodów są zeznania świadka M. L., które ocenił jako wiarygodne. Jednak część ustaleń sądu rozstrzygającego jest **SPRZECZNA** z istotnymi fragmentami tych zeznań złożonymi na rozprawie w dniu 18 listopada 2020r.. Wtedy M. L. m.in. zeznał:

"Ten pokrzywdzony uderzył Gruzina, tamten zaczął się bronić i też uderzał pokrzywdzonego. Wtedy pokrzywdzony się przewrócił i jak wstał, to Gruzin uderzył go nożem. Potem Gruzin uciekł. Oni się szarpali chwilę. Widziałem moment uderzenia tego pokrzywdzonego nożem. Widziałem w ręku Gruzina ten

nóż"/ por. k.488
odw./.

Z powyższego wynika wprost, że nastąpiła wzajemna wymiana ciosów pomiędzy oskarżonym, a P. K., nikt więcej nie atakował G. A., nie trzymała go za koszulę kobieta, oskarżony zyskał przewagę nad poszkodowanym i wtedy zadał cios nożem.

Za w pełni wiarygodne uznał Sąd Okręgowy także zeznania G. G.. A ten świadek, na w/ w rozprawie zeznał m.in.:

"Najpierw ten Gruzin oddzielił tego pokrzywdzonego od mojego kolegi, a potem zaczęli się szarpać. Padły ciosy między nimi, nie pamiętam, kto uderzył jako pierwszy. Po pewnym czasie przewrócili się na ziemię. Oskarżony przewrócił się na pokrzywdzonego, widziałem jak wstając oskarżony uderzył tego drugiego w brzuch, myślałem na początku, że z pięści, a potem okazało się, że nożem.

Wtedy oskarżony uciekł" / por. k.489 /. A zatem była wzajemna wymiana ciosów, oskarżony uzyskał przewagę nad pokrzywdzonym, zadał cios nożem i dopiero po tym działaniu - uciekł. Tymczasem ustalenia sądu rozstrzygające, mimo akceptacji przywołanych zeznań, stoją w sprzeczności do nich.

Te ustalenia Sądu Okręgowego są także sprzeczne z twierdzeniem świadka B. S. /"Nie wiem, jak doszło do tego, że oni się bili. Widziałem, że obydwaj okładali się pięściami" - k.586/ czy też zeznaniami poszkodowanego P. K. /k.487 odw./ oraz jego żony, K. K. /k.490/. Choć rację ma Sąd Okręgowy, że zeznania poszkodowanego i jego żony należy oceniać bardzo dokładnie i ostrożnie, gdyż zaprzeczają oni pewnym oczywistym ustaleniom /np. że P. K. złapał za szyję i docisnął do ogrodzenia M. L., i to spowodowało

<p>interwencję Gruzina /.</p> <p>Niemniej, w ocenie Sądu Apelacyjnego, niektóre ustalenia faktyczne są nieprawidłowe i nie uwzględniają w/w przytoczonych dowodów.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Prokurator wniósł o uchylenie wyroku uniewinniającego i przekazanie sprawy G. A. Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Jak wykazano powyżej, choć sąd I instancji uznał większość zeznań świadków za wiarygodne, to jednak częściowo poczynił ustalenia faktyczne sprzeczne z zeznaniami tych świadków. To zaś prowadzi do wniosku, iż ocena, że oskarżony działał w ramach obrony koniecznej jest co najmniej przedwczesna.</p>			

<p>Możliwe jest zarówno stwierdzenie, iż do takiej obrony wcale nie doszło albo, nastąpiło istotne przekroczeni jej granic. Tym samym uniewinnienie oskarżonego nie jest do zaakceptowania przez Sąd Odwoławczy. A zatem, zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięzłe o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.	Nie można było skazać oskarżonego, który został uniewinniony przez sąd I instancji.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Częściowo odmienna ocena dowodów od oceny dokonanej przez Sąd Okręgowy, a w konsekwencji nieprawidłowe, niektóre, ustalenia faktyczne uzasadniają, zdaniem Sądu Apelacyjnego tezę, że uniewinnienie G. A. z powodu działania w ramach obrony koniecznej jest niesłuszne.			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
II.	O wynagrodzeniu za obronę z urzędu przed Sądem Apelacyjnym orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu / Dz. U. z 2018r., poz 18/.	
7. PODPIS		
SSA Andrzej Olszewski SSA Jacek Szreder SSA Maciej Żelazowski		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uniewinnienie oskarżonego z powodu działania w ramach obrony koniecznej.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana